

Mang n ph n tr ng b ng đen

Tác Giả: CHAUNGUYEN..suutam. ...
Thứ Hai, 16 Tháng 11 Năm 2009 01:44

*Bì t nhau t thu hàn vi
Dù ph i i n đ n khi đi lúc v
Nh x a cùng h c m t ngh
Cùng th y cùng b n ch h quên nhau!*



B ng b ng m b con sang

Đò đ c quan c m ò ngang không chèo
Mu n sang thì b t c u k u
Mu n con hay ch , thì yêu l y th y!

Ngày x a, m t anh h c trò th y m t đàn ki n s p b òng n c lữ cu n đi, đ ng lòng t tâm b m t cành cây làm c u cho đoàn ki n di chuy n. K thi H ng, bài làm c a anh có m t ch thi u nét. Theo tr ng qui đ ng l anh b đánh r t. Nh ng ông chánh ch kh o không th y cái ch thi u nét đó vì m y con ki n đã bám ch t vào, cái nét ch thi u đã đ c màu ki n đen l p đ y đ tr n c u m ng c a anh h c trò t tâm.

Nh c i câu chuy n k trên không ph i là đ vinh danh m y con ki n, mùa này là mùa c a nh ng con ki n đen bu đ y nhà c a, t ng ch có ki n vàng c n m i đau thoi ch ! Ai dè ki n đen c n cũng đau ra ph t, y th mà tôi không n gi t m t con nào, không ph i đ mong chúng l p đ y cái “ch thi u” c a mình, đ n gi n ch là vì không mu n sát sinh, dù đó ch là m t con ki n. Ít ra, khi nhìn th y chúng làm phi n mình cũng nh c tôi nh đ n câu chuy n k trên. Có bao gi quý v nh đ n cái b ng đen đ y ph n tr ng có l n đã r i trên tóc th y cô giáo c a chúng ta? Tôi không đ c may m n nh v y vì h c tr ng đ i nhi u h n tr ng l p, và tôi cũng h c đ c lòng bi t n các nhà mô ph m t nh ng câu chuy n nh , nh câu chuy n c a Fred Bauer k sau đây:

“M t hôm, tôi nh n th c r ng đ ng nh tôi ít khi bày t lòng bi t n đ i v i nh ng ng i thân s ng quanh tôi, dành cho tôi nhi u đ i u u ái. T t nhiên là chúng ta không nên đ i đ n nh ng ngày l l c, k ni m... đ nói l i c m n đ i v i nh ng ng i thân mà mình đã t ng mang n. Giá nh tôi h c đ c đ i u gì đó v ngh thu t cảm n thì đó chính là: Hãy cảm n ngay t c thì. Nói lên l i cảm n không ch làm r ng r , làm mát lòng ân nhân mà còn th hi n tính văn minh l ch s c a ng i th n. N u b n c m th y b h t h i, xua đ u i, b n đ ng v i bi quan, y m th mà hãy ra tay c u v t ng i khác. R t có th đó là ph ng thu c giúp b n tìm l i ni m l c quan, yêu đ i.

Tr c khi tr thành nhà văn n i ti ng, A.J. Cronin t ng là m t bác sĩ. H i y, có nhi u b nh nhân đ n yêu c u Cronin đ i u tr cho h ch ng b nh lo âu, h i h p, s s t, m t ni m tin và luôn nghi ng . Cronin ghi cho h toa thu c th t l th ng: “Toa thu c cảm n” r i căn đ n b nh nhân: ‘Trong vòng sáu tu n, quý v ph i nói l i cảm n m i khi nh n đ c s giúp đ c a b t c ai dù đó ch là v c m n. Và đ t ra r ng l i cảm n kia xu t phát t t m lòng thành, quý v hãy

m m c i v i ân nhân khi th t lên hai ti ng CÁM N.’ Sau 6 tu n đi u tr , h u h t b nh nhân c a Cronin đ u c m th y thuyê n gi m r t. Trong nhi u tr ng h p, chúng ta không th bày t ngay lòng bi t n c a mình. N u r i vào tình c nh y, b n không nên l n l a và gi im l ng mãi mà hãy m nh đ n cám n ân nhân ngay khi g p l i h sau đó.

V a m i đây, tôi có đ p v th m l i quê nhà trong m t th i gian ng n. Trong khi tôi đ m b c đ c theo đ ng làng quen thu c, k ni m th i th u b ng ù n kéo đ n l p đ y dòng suy nghĩ c a tôi. Trên đ ng, tôi g p l i cô giáo Violet Bible. Cô đã g i trong tôi th i tôi còn mài đũa qu n trên gh tr ng trung h c. Năm y, tôi ng i l p chín. Tôi mê ch i th thao h n là chú tâm vào vi c h c. H u qu là tôi b t t h u môn ti ng La Tinh. Khi phát giác ra môn y u kém c a tôi, cô giáo Bible nói: ‘ , h c ti ng La Tinh có khó khăn gì đâu, r t thú v n a là đ ng khác. Sau b a c m chi u nay, em sang nhà cô, cô s ch ng minh cho em đi u đó’.

Trong nhi u tu n l k ti p, cô đ y kèm tôi h c ti ng La Tinh cho đ n khi tôi theo k p chúng b n. Năm y tôi tròn 14 tu i. L n đ u tiên trong đ i, tôi nh n ra r ng cô giáo Violet Bible kh kính, v a tích c c gi ng đ y tr ng v a làm tròn nhi m v trong gia đình, l i còn dành riêng m i ngày m t gi đ đ y kèm tôi h c ti ng La Tinh. S c g ng giúp đ tôi c a cô Bible lúc y, tôi xem nh là chuy n hoàn toàn bình th ng. Nh ng gi đây, khi g p l i cô, tôi b ng nh n th c m t cách sâu s c r ng c g ng c a cô dành riêng đ đ y tôi h c ti ng La Tinh tr c đây qu là s hy sinh vô b b n mà hàng năm dài tôi h u nh quên lãng. Tôi ch y đ n ôm choàng l y cô, gi ng th n th c: ‘Nh ng đi u mà cô dành cho em tr c đây đã v t xa nhi m v bình th ng c a m t cô giáo. Xin cô nh n lòng bi t n chân thành c a ng i h c trò cũ, dù cho l i cám n đ c th t lên mu n màng.’ Cô đáp l i tôi b ng n c i m áp, m n nguy n và đôi m t r ng r ni m tin”.

VN ba m i năm nay có m t trùng h p là tháng 11 cũng có m t ngày dành đ vinh danh các nhà giáo, m t sinh viên s ph m k l i nh ng “bu n nhi u h n vui” trong đ i đ y h c c a m mình: “Tôi còn nh r t rõ lúc tôi ng i tr m ngâm tr c lá đ n xin thi vào tr ng đ i h c, cách đây ba năm. M tôi (m t nhà giáo tóc đã b c, g n ba m i năm trong ngh) đ ng c nh tôi, nói nh nh : ‘Con , đ u sao ngh giáo v n là m t ngh cao quý’. M tôi nói hai ch ‘cao quý’ th t nh và m t m r ng r ng. Tôi th u hi u c mu n c a m tôi. Không c n đ n đo, tôi ghi vào lá đ n: Tr ng Đ i H c S Ph m. T t nhiên trong ch n l a cũng có ph n c a tôi.

Nhà tôi trong m t con h m sâu. Có đêm, g n chín gi , m t ng i đàn ông tóc mu i tiêu đ t chi c xe đ p vào h m và h i tìm nhà cô giáo H nh. Khi m tôi m c a, ng i đàn ông cúi h n ng i xu ng, r t rè: ‘Th a cô, cô còn nh em không, em là Huân đây mà...’. M tôi ng ng , có l không nh ra. Khi vào nhà nói chuy n, chú Huân k l i: ‘H i em h c đ t (l p 9), ng i đ u bàn, đ chân ra ngoài. Cô đi lên đi xu ng gi ng bài say s a, đ ng ph i chân em, cô v p té, đ u va vào bàn... Cô nh không? H i đó, s quá em không nói đ c m t l i xin l i v i cô. V y mà em ân h n mãi. H n 25 năm r i, cô ...’. ngoài Trung chú Huân ch y xe ô m, có đ p vào thành ph chú quy t tìm cho đ c ng i th y cũ là m tôi. Đ th m và nói m t l i... xin l i. Khi trao nh ng chi c bánh n c a quê h ng mi n Trung cho m tôi, chú Huân bùi ngùi nói: ‘Có chút quà c a mi n Trung... đ cô nh đ n t i em’. Đêm đó là m t trong nh ng đêm vui c a m tôi.

Có m t l n m tôi b b nh n m b nh vi n Gia Đ nh, m t bác sĩ kho ng 40 tu i c b n m tôi. Khi m xu t vi n, m i đêm ng i bác sĩ y l i l i vào con h m đ n nhà theo dõi s c kh e

cho m t. Đó là m t h c trò cũ c a m . Anh y c nh c đi nh c i: ‘Không có cô, đ i em ch a bi t ra sao...’. Anh y k : h i h c c p III, gia đình quá khó khăn, đã nhi u n anh quy t đ nh ngh h c, nh ng m t đã đ n, giúp đ , đ ng viên và anh i i ti p t c đi h c... Th nh tho ng m t t nh n đ c nh ng lá th , nh ng thi p chúc t t, thi p báo h ... t ph ng xa g i đ n. T t c đ u ghi nh ng i tr n, ân tình. M t dành riêng m t ng n t g n gi t t c và th nh tho ng m t i gi ra xem, và t th y bà m m c i h nh phúc.

Nh ng đ i d y h c c a m t cũng có quá nhi u nh ng đ ng cay, th m chí t i nh c. Có m t n đi d y v , v a b c vào c a m ô m t òa khóc. T h i m i, m m i ch u k : ‘M đ ng đ y trong l p thì m t ng i sang tr ng đ n hành lang, g t đ u ra hi u mu n g p m . M b c ra, ng i y trao cho m m t x p v i và chi c phong bì, nói: ‘Xin cô cho cháu nó vào h c i’.

M t t n tr i: ‘Tr ong h p cháu đã quá nhi u n vi ph m k lu t, ban giám hi u đã quy t đ nh cho ngh h c. Có gì xin ông g p ban giám hi u’. Ng i y c dúi quà vào tay: ‘Cô nh n đi, không sao đâu, mi n là lo đ c cho cháu’. M nghiêm gi ng: ‘Xin i, t không lo đ c, ông c mang lên ban giám hi u’. Ng i y b đi, nói m t câu: ‘Rách mà làm phách!’ Mà đúng v y, m càng đeo đ i ngh , càng ngày càng rách th t. Rách đ n m c h i t còn nh , m đã t ng ph i c t chi c áo dài c i c a m đ may cho t m t chi c áo m i, đ t đ n tr ng ngày khai gi ng... L n y m t t xót nh ng không đau. L n này đau vì có ng i xúc ph m bà.

L n khác, m t ph huynh t ch c đ m c i cho con m t nhà hàng sang tr ng đã m i m t. Xung quanh nh ng khách kh a hào nhoáng, m t trao chi c phong bì m ng đ m. V ph huynh y đ y tay m t t ch i và nói m t câu t nhiên: ‘Ti n b c đâu mà cô m ng cho cháu. M i cô c t là đ cô b i d ng’. M t tái m t, x u h đ n chín ng i và m đã tìm cách ra v . Đ n nhà, vào bu ng, m kéo chi c ch n đ p lên ng c, m t m l n nhìn lên tr n nhà, và n c m t c trào ra...

Tôi không nh h t đ c bao nhiêu l n m t đã khóc nh v y. C sau m i l n y, m i kéo chi c h c t có nhi u k ni m đ p c a đ i d y h c c a mình ra và m im l ng đ c t ng lá th , ng m t ng chi c thi p. Hình nh lòng m thanh th n tr i. Nh ng cu c s ng c không đ yên cho lòng m thanh th n. L i đ ng cay, nh c nh i. V y mà m v n mu n t t tr thành cô giáo. M t năm n a t s ra tr ng, s đ ng l p. ‘Đ u sao - m nói - đó v n là m t ngh có ích nh t cho đ i. Ng i th y, v i t m lòng c a mình, luôn đ l i nh ng đ u n đ p cho m i cu c đ i...’

S ng mà không bi t yêu th ng, n nghĩa, thì “Sanh B t Nh c T” (S ng mà nh ch t), ch t mà còn đ l i cho đ i nh ng t m g ng sáng thì “T B t Nh c Sanh” (Ch t mà nh s ng). V y ng i ta tri ân nh ng nhà tri u phú hay tri ân nh ng nhà giáo nghèo? H i t c là đã tr i, nhà tri u phú cũng s đ c tri ân nh v y n u nh h bi t làm vi c t thi n mà không khoe khoang cho m i ng i bi t. Riêng t, c m th y vô cùng h nh phúc vì còn đ c nói hai ti ng “Cám n” ch không ph i là “R t Ti c”. Cám n con ki n c khoai, cám n quê cha đ t m và cám n ph n tr ng b ng đen...